

РЕШЕНИЕ

№ 2653

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 26.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **11370** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.
Образувано е по жалба на И. А. В. срещу заповед № 8121К-13457/31.10.2023 г. на министъра на вътрешните работи, с която е прекратено служебното му правоотношение като държавен служител – началник сектор „Гаражна дейност“ към отдел „Автотранспорт“ при дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“.

Жалбоподателят оспорва като незаконосъобразни и иска отмяната на посочената заповед. Счита, че е издадена в противоречие с материалния закон и с неговата цел. Това е така доколкото жалбоподателят вече е бил уволнен на заемана от негова длъжност, а впоследствие – възстановен с решение № 638/23.6.2023 г., по адм.д. № 8905/2022 г. на АССГ, потвърдено с решение № 6898/23.6.2023 г. по адм.д. № 3228/2023 г. на ВАС. Възстановяването е „привидно“, като не е възстановен на заеманата преди уволнение длъжност – началник сектор „Автотранспортна дейност“ към отдел „Автотранспорт“ ДУССД-МВР, идентична със заеманата преди уволнението длъжност – началник сектор „Гаражна дейност“ към отдел „Автотранспорт“ при ДУССД-МВР, която длъжност впоследствие е съкратена. Два месеца след възстановяването му на длъжност е изготвено предложение до жалбоподателя за прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 107а, ал. 1 ЗДСл, което е връчено при отказ. Впоследствие е издадена нова заповед № 8121К-13289/24.10.2023 г., с която е променен щатът на дирекция „Управление на

собствеността и социални дейности“, като е съкратена длъжността на жалбоподателя, на която е възстановен.

Твърди, че при издаване на оспорената заповед за уволнение министърът на вътрешните работи е упражнил правомощията си по недобросъвестен и несправедлив начин, като са засегнати интереси в по-голяма степен от необходимото за целта. Съкращаването именно на длъжността на жалбоподателя сочи на това, че с издаване на оспорваната заповед за уволнение се цели именно прекратяване правоотношението с жалбоподателя, а не към оптимизиране работата на администрацията. Налице е превратно упражняване на власт.

В случая не е налице отпадане необходимостта от осъществяване на конкретна дейност, което е същността на съкращение в щата. Не е налице съкращение на системата от функции, характерни за съкращения щат и следователно – не е налице съкращение в щата.

В с.з. и в писмените си бележки твърди, че е налице пълна идентичност между заеманите длъжности. Длъжността от преди първото уволнение е била вакантна. При извършване на подбора не са съобразени законовите изисквания за това.

Ето защо моли да се отмени оспорената заповед. Претендира разноски.

Ответникът -министърът на вътрешните работи, оспорва жалбата. Счита, че заповедта е законосъобразно издадена, в съответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона и при спазване на съдопроизводствените правила.

Административен Съд С. - град, I отделение, 64-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема следното:

Жалбата е допустима- подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, е неоснователна. Съгласно чл. 168, ал. 1 във вр. с чл. 146 от АПК съдебният контрол за законосъобразност на административния акт включва проверка за компетентност на органа, спазване на административнопроизводствените правила и изискванията за форма на акта, съответствие с приложимия материален закон и с целта на закона.

Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване и придобития ранг на държавна служба. Между страните не се спори, че към момента на прекратяването на служебното правоотношение, оспорващият е заемал длъжността началник сектор „Гаражна дейност“ към отдел „Автотранспорт“ при дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“, Министерството на вътрешните работи.

На тази длъжност е възстановен със заповед № 8121К-6539/11.7.2023 г., на основание чл. 122 ЗДСл. и решение № 6898/23.6.2023 г. на ВАС.

При извършване на служебна справка на страницата на ВАС и на страницата на АССГ, съдът констатира, че АССГ е постановил решение № 638/23.6.2023 г., по адм.д. № 8905/2022 г. на АССГ, потвърдено с решение № 6898/23.6.2023 г. по адм.д. № 3228/2023 г. на ВАС, с което е отменено предходно уволнение на жалбоподателя – извършено със заповед № 8121К-10621/02.09.2022 г., издадена от Министър на

вътрешните работи. С посочената заповед жалбоподателят е бил уволнен от заеманата тогава длъжност началник сектор „Автотранспорт“ към отдел „Материално-техническо осигуряване“, дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ при Министерство на вътрешните работи.

Установява се, че жалбоподателят се е явил да встъпи, като е възникнало правоотношение с така предложената му заемане длъжност началник сектор „Гаражна дейност“ към отдел „Автотранспорт“ при дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“, Министерството на вътрешните работи. Ето защо и доколкото са налице две насрещни изявления; липсва изрично направено от жалбоподателя изявление, че не желае да встъпи на тази длъжност, както и предвид останалите събрани доказателства, следва да се приеме, че между страните е възникнало служебно правоотношение за изпълнение на именно на посочената по-горе длъжност.

По делото е представена заповед № 13289/24.10.2023 г. на министъра на вътрешните работи, с която е утвърдено ново длъжностно разписание в дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ при Министерство на вътрешните работи.

Видно от докладна записка от 26.10.2023 г., както и от длъжностното разписание, утвърдено със заповед № 8121К-10395/30.8.2022 г., с новото длъжностно разписание са утвърдени промени в дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ при Министерство на вътрешните работи. Извършено е сливане на секторите „Автотранспортна дейност“ и „Гаражна дейност“ в нов сектор „Автотранспорт и логистика“. Извършен е подбор между служителите, заемали длъжността началник сектор, а именно между жалбоподателя и началник сектор „Автотранспортна дейност“.

Административен Съд С. - град, I отделение, 64-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Съдът намира, че фактическите основания за прекратяване на служебното правоотношение са описани в заповедта, като е конкретизирано материално-правно основание - чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСЛ - съкращаване на длъжността. Налице е и точно описание на заеманата длъжност. Посочена е и датата, считано, от която се прекратява служебното правоотношение.

Заповедта е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 108, изр. първо от ЗДСл, служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването. В случая заповедта, с която служебното правоотношение на жалбоподателя е прекратено, е издадена от Министъра на вътрешните работи.–

Същевременно, предвид събраните доказателства следва да се приеме, че са налице сочените в заповедта за уволнение основания.

За да е налице реално съкращаване на длъжността следва при условията на кумулативност да са налице две предпоставки - длъжността да е премахната като нормативно определена позиция и същевременно да е престанала да съществува като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Дори функциите, задачите и задълженията, присъщи на тази длъжност да не са напълно премахнати, то тяхното изменение трябва да е толкова значително, че новата им съвкупност и изисквания за осъществяване да налагат извод, че е налице качествено нова длъжност.

Съдебната практика приема за съкращение на длъжността и случаите, в които е намален броят на служителите, заемащи една и съща длъжност, за да се изпълнява

същата от по-малко на брой лица. Това разрешение е изцяло в оперативната самостоятелност на органа по назначаването с цел оптимизиране на дейността на администрацията, но съгласно чл. 169 от АПК решението му не е изключено от съдебен контрол.

Смисълът на съкращаването чрез намаляване на щатовете за определена длъжност е да се оптимизира работата в съответната администрация, като служебните дейности, функции и задължения, вменени за изпълнение на тази длъжност, се възложат на по-малък брой служители.

В случая, настоящият състав намира, че с предприетата структурна реорганизация посочената цел е била постигната. Налице е сливане дейността на двата сектора, което е наложило съкращение на една от длъжностите началник сектор. Израз на дискреционната власт на органа по назначаване е реорганизиране на структурните звена, с цел оптимизиране на администрацията и дейността на последната.

В тази връзка неоснователни са доводите за несъответствие на обжалваната заповед с целта на закона. Както бе посочено по-горе, промяната в длъжностното разписание е направена с цел да се оптимизира щатната численост на министерството, като тази оптимизация е засегнала дейността на жалбоподателя. При извършване на тази оптимизация ответникът е спазил изискването за съответствие с целта на закона.

При преценка постановяване на заповедта е взето решение да се слоят двата сектора, посочени по-горе в един, поради което и с оглед тази оптимизация е отпаднала необходимостта от заемане на една от двете длъжности „началник на сектор“. В този смисъл докладната на л. 21 и сл. от 26.10.2023 г.

Видно от посочената докладна е извършен и подбор между двамата служители, като подробно е аргументирано защо единият служител следва да остане на работа, а другият – следва да бъде уволнен.

Ето защо съдът намира че са неоснователни твърденията на жалбоподателя за несъответствие с целта на закона.

По разноските.

На основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 37 Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за правната помощ, на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение до претендирания минимален размер.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. В., ЕГН [ЕГН] срещу заповед № 8121К-13457/31.10.2023 г. на министъра на вътрешните работи, с която е прекратено служебното му правоотношение като държавен служител – началник сектор „Гаражна дейност“ към отдел „Автотранспорт“ при дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“.

ОСЪЖДА И. А. В., ЕГН [ЕГН] да заплати на Министерството на вътрешните работи разноски по делото в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяването.

СЪДИЯ: